AMPA DE L'ESCOLA MUNICIPAL "PARC DEL GUINARDÓ"

LES FULLES DEL PARC 69

LA NOSTRA REVISTA

Núm. 69 abril de 2011

CARNESTOLTES

Com cada any, vam celebrar la festa del carnestoltes a la nostra escola.

L' AMPA va contractar el grup "+TUMACAT" que va amenitzar la festa amb totes les classes disfressades al pati de l'escola. Com sempre, en acabar l'actuació, va haver-hi l'única i inigualable xocolata amb melindros del Parc del Guinardó.

Aquí teniu una mostra de les disfresses que va haver-hi. Podeu mirar més fotos a la web.

índex

CARNESTOLTES	1
SCALEXTRIC	2
ESCOLA MARES i PARES	3
GRADA JOVE	3
ENTREVISTA	4
A L'ESCOLA TREBALLEM:	5
PARCDAGOGIA	6
PARCDAGOGIA	7
HUMOR	8

AVÍS

*Per les famílies que encara no hagin entregat el paper per pagar **la quota** anual de **l'AMPA** us recordem que pel bon funcionament de l'associació es necessària la vostra aportació.

*Ho podeu deixar a la bústia de l' AMPA.

*Si teniu dubtes ho podeu fer a l'Ana Saracho al seu horari habitual de tarda.

Web: www.parcguinardo.cat/ampa

e-mail Nou! : ampa.parcguinardo@gmail.com

SCALEXTRIC—Xè SLOT

Un any més , el dissabte 26 de març vam transformar el menjador de l'escola en un gran circuit d' scalèxtric. Aquest any ja hem arribat a la desena edició i podem dir que és tot un clàssic de les activitats de l'AMPA. Com sempre aquí us mostrem unes quantes fotos que podeu ampliar a la web.

GRADA JOVE

L' AMPA de l'Escola del **Parc del Guinardó** ens hem apuntat al programa **Grada Jove**.

Aquesta activitat és un programa de promoció del *Fair Play*, impulsat per l'**Institut Barcelona Esports** i que compta amb la col·laboració de la **Fundació del FC Barcelona**.

L'objectiu principal del programa és educar a infants i joves com a afició d'esdeveniments esportius.

Per la qual cosa des de l' IBE se'ns van facilitar uns materials pedagògics (CD interactiu) per treballar els valors. I nosaltres als diferents grups d'extraescolars (futbol 5, iniciació esportiva...) vam fer una sessió explicativa del jugador número 12 (el públic) i el seu comportament esportiu.

Com a colofó de la campanya, des de Grada Jove se'ns van facilitar entrades per poder anar a veure un partit en directe i poder posar a la pràctica els valors del fair play esportiu.

Vam poder assistir un bon grapat de nanos, acompanyats per alguns pares i mares, al partit de futbol entre el **F.C. Barcelona B** i el **Girona** (un derby català) al Miniestadi. Com ens ho vam passar!!

Escola de mares i pares

Els dimarts 22 i 29 de març es va realitzar el taller de Dansa i música creativa, organitzat per l' AMPA i l'Ajuntament, i destinat a tots els nens i nenes de l'escola.

De mitja, hi van participar uns 15 infants amb els seus pares i, sobretot, mares respectius. La majoria de participants van ser de P-4 i de 2n de primària.

El primer dia de taller va estar encarat a la dansa i al moviment, realitzant diferents tipus d'exercicis tant en grup com en parelles (infant–mare/pare). La veritat és que els nens/es s'ho van passar molt bé i, de fet, estaven tant esvalotats que hi havia moments en què els havíem de calmar una mica per a poder continuar amb l'activitat.

El segon dia, el taller es va enfocar a la música i l'expressió plàstica, fent fang, pintant amb els peus, tocant instruments improvisats o realitzant un mural fet amb bombolles de sabó i pintura. Aquest cop també ens ho vam passar molt bé, tot i que hi havia moments que requerien més atenció per part de tots i va costar una mica (tant als nens/es com als adults!!!).

Els dos dies, a l'arribar al taller ens va rebre una pallassa que ens va ensenyar a treure'ns la vergonya de sobre per poder començar els tallers.

Us animem a participar en els propers tallers que es realitzin ja que són espais en què ens ho passem molt bé, fem escola i duem a terme activitats amb els nostres fills/es fora de l' habitual.

Amb els materials d'animació que ens havien donat (bastons inflables, mocadors i pintures) ens vam anar pintant i fent percussions amb els bastons. De la canalla, alguns, no semblaven pas que aquest fos el seu primer partit, semblaven uns autèntics professionals.

Llàstima que el resultat no acompanyés, doncs encara que el Barça B (amb els Jonathans, Fontàs, Bartra, Alcántara, Nolito...) van dominar tota l'estona, van perdre *in extremis* (minut 95, 1 a 2). Però bé, també el perdre educa.

Esperem poder repetir aquesta experiència una altra vegada, doncs és educativa però alhora molt divertida.

Eduard Juvé
AMPA Parc del Guinardó

L'ENTREVISTA

En l'entrevista passada vam conèixer a la nova directora de la nostra escola, així que en aquesta us presentarem un altre membre del equip directiu, la nova cap d'estudis, la Marta Pelegrí Pedret.

La Marta arriba cada matí a l'escola des de Ripollet on hi viu des de fa 13 anys amb la seva família (marit i dos filles) i altres éssers (2 tortugues de terra, 1 aquari, ocellets diamants mandarins, hàmsters, grills, mantis religioses...) je je no us espanteu , no han coincidit mai tots alhora!!!

Ai, Marta, on t'has ficat? Què és això de Cap d'estudis? Je je...

Doncs mira, una Cap d'Estudis el que fa, entre d'altres coses, és coordinar el seguiment dels cicles. És a dir, revisar que les mestres tinguin la feina a punt o si els hi falta alguna cosa, programar les sortides de cada curs, buscar substitucions si falta alguna mestre, en definitiva, la paperassa educativa. I **perquè tu?** Bé, per dir-ho d'alguna manera... Ja em tocava!! Aquests càrrec ha de ser rotatiu, és a dir, que ens hem d'anar fent el relleu entre els propis mestre, així que després de passar la restes de companyes, per veterania em tocava a mí, je je

Així que per veterania, eh? Quants anys portes a la nostra escola?

Doncs amb aquest any en faré vuit. Els tres primers anys vaig estar a segon i els quatre anys següents a primer.

Ostres, sempre en el cicle inicial. Perquè?¨

És l'etapa de la lecto-escriptura, i m'encanta! És una edat molt maca on canvien moltíssim. A P5 ja han treballat les lletres, les paraules i molts ja saben llegir, però encara et sorprens de lo ràpid que avancen.

I abans del Parc del Guinardó?

Doncs només sortir de la universitat vaig començar en l'escola Avillar Chavorros (significa "Veniu Nens" en el idioma caló), en el barri de Can Tunis. Era una escola d'ètnia gitana on hi anaven els nens del barri. Com els estaven reallotjant en altres vivendes no hi havia prou nens per fer classes completes així que nens de diferents edats compartien la mateixa classe.

Quin gran repte només començar. Segur que vas viure de tot.

Vaig estar durant 14 anys, així que imagina! La veritat és que per molt difícil que fos l'ambient del barri i d'algunes famílies, els nens a l'escola es transformaven i acabaven agafant un bon ritme. Alguns dels nens que tenia quan vaig començar passat els anys entraven de monitors a l'escola, altres trobaven feina i alguns continuaven altres estudis... Era més del que podíem demanar!!!!

Quan van tancar l'escola vaig buscar plaça i mira per on, cap al Parc del Guinardó!!

I per saber una mica més de tu, explica'ns que fas en el teu temps lliure?

Doncs tinc dos grans passions, viatjar i fer excursionisme. Abans de tenir a les nenes i aprofitant que m' encantava el submarinisme vaig anar a Australia (barrera de coral) i a Kenia. També he estat a Rio Negro, Sri Lanka, Xina...

Amb les nenes tampoc ens hem quedat quiets i mentre viatgem fem Geocaching, és a dir, busquem tresors simbòlics que amaga la gent de la zona per tot el món amb les coordenades que pengen a la web. És fantàstic, n'he trobat a Croàcia, Venècia, Paris, Sardenya i fins i tot a Lanzarote amagat en un volcà...

I que fas quan el trobes?

Doncs normalment és una mena de capsa plena d'objectes simbòlics. El que has de fer és agafar un d'aquells objectes i deixar un altre teu a canvi. És com una mena de record... Després a la web poses el que t'has endut i el que has deixat i quan algú s'endu el teu objecte t'avisen. Fa molta il·lusió.

Mare meva, fas que el hobby de qualsevol sembli avorrit!!! Ja ja ja

Doncs amb aquestes línees ja coneixem una mica millor a la nostra Indiana Jones del Guinardó, la Marta Pelegrí, que a part de viure milers d'aventures durant les vacances , li sembla poc i fa de Cap d'Estudis la resta de l'any!!! Ja ja ja...

A L'ESCOLA TREBALLEM: ...

Dins el marc del Pla de Lectura de Centre (PLEC), vam elaborar una enquesta per a les famílies de l'escola, mestres, personal no docent i nens i nenes. L'objectiu era veure quin perfil lector té el conjunt de persones de l'escola.

L'enquesta va ser anònima per a tothom. Al fer el buidat hem separat els lectors adults i els infants. El número de persones (famílies, mestres i personal no docent) que van contestar l'enquesta va ser de 149.

Els alumnes estan valorats per cursos.

Valoració enquesta dels adults:

La majoria, un total de 132 diuen que llegeixen assaig, llibres de coneixement i bibliografies, i bona part també (127) són lectors de novel·les. La poesia i sobretot el teatre queden com a gènere menys llegit.

La majoria (36%) han llegit 2 a 3 llibres aquest estiu enfront d'un 13 % que no han llegit cap llibre.

La premsa es llegeix majoritàriament en paper (120 persones).

L'assistència a la biblioteca queda repartida entre els que hi van de vegades i els que no hi van mai. Una minoria hi assisteix amb regularitat; en canvi, la majoria teniu carnet de la biblioteca del barri.

Un 41 % llegeixen cada dia i només un 2% no ho fa mai. La resta queda repartida en parts iguals entre si llegeixen regularment o quasi cada dia.

Una bona part de les famílies no estan subscrites a cap revistes (77%), mentre que un 20% sí que ho està.

Un 46% llegeix llibres regularment als seus fills, un 37 % ho fa de tant en tant i un 14% no ho fa mai.

La darrera pregunta sobre si els fills us veuen llegir 125 persones van contestar afirmativament, mentre que 19 va dir que no. 5 persones no van contestar.

Valoració de l'enquesta per cursos (des de primer a sisè):

Els cursos de 1er, 2n i 3er es declaren llegidors de contes i novel·les. Destaca el gran número de lectors de còmic a 5è, seguits de 2n i 6è.

Els nens i nenes de segon són els que més han llegit, més de 4 llibres aquest estiu, seguit de tercer que han llegit de 2 a 3 llibres. La majoria de tots els cursos els agrada llegir i s'ho passen bé llegint menys sisè que es declara com el que menys li agrada llegir.

La majoria dels nens i nenes de la nostra escola llegeixen quasi cada dia. La major part no estan subscrits a una revista, només ho estan una minoria que és sobre uns 5 nens per classe.

Més o menys la meitat de cada curs assisteix de tant en tant a la biblioteca de barri, mentre que la majoria de sisè no hi assisteix mai.

Queda força igualada la quantitat de nens i nenes que tenen i no tenen carnet de biblioteca.

La major part veuen llegir els pares. La quantitat de nens que no els veuen llegir no passen de 5 a cada curs.

Els nens i les nenes d'Educació Infantil els agrada molt mirar contes i a la majoria els expliquen contes els pares abans d'anar a dormir. Miren els contes asseguts a una cadira però sobre tot al sofà i al llit.

Alguns veuen els pares llegir al matí i també a la nit. Alguns no saben si llegeixen perquè ells van a dormir més d'hora i no els veuen

LA BONA EDUCACIÓ

Es fácil oír a menudo a personas mayores quejándose de la poca educación de jóvenes en el transporte público (no ceden el sitio, ponen los pies en los asientos, gritan de un extremo a otro...) o lamentando la ausencia del saludo al llegar a un lugar, de no dar las gracias ante un favor, etcétera. Todos estos comportamientos entran dentro de lo que llamamos buenos modales o buena educación: actos que expresan el nivel de conciencia que tenemos hacia la dignidad de las demás personas.

Observando a nuestro alrededor (familia, amigos, escuela, trabajo, medios de comunicación) parece que los buenos modales no están de moda. No podemos excusarnos en que no hay otra opción en esta sociedad individualista. En muy poco tiempo, el mundo ha logrado grandes avances -en la ciencia y la tecnología, por ejemplo- pero en otros -las relaciones humanas- podríamos decir que ha sufrido un retroceso. Muchos han olvidado lo importante de un trato correcto con los demás.

Por otro lado, los buenos modales deben enseñarse. Y no podemos esperar que sólo los maestros en la escuela lo hagan, porque aunque puedan fomentar conductas como: habla sin gritar o respeta al otro, no pueden asegurar que se conviertan en hábitos. Es en casa donde los padres debemos potenciar los buenos modales predicando con el ejemplo desde que el niño nace, para que llegue a ser parte de su forma de ser durante toda su vida.

No hace mucho, existía un manual de Urbanidad y buenas maneras con las reglas que seguir para convivir en sociedad, que siempre existieron y deberían continuar existiendo. Estas normas son indispensables para que una sociedad subsista y continúe siendo civilizada, y deben practicarse constantemente para formar hábitos de buena educación.

Tener buenos modales requiere cierta sensibilidad para prever los sentimientos de otras personas y estar en consonancia con ellos. En términos actuales, diríamos tener inteligencia emocional, entendida como la expresión del don de agradar a los demás, de utilizar habilidades comunicativas para generar bienestar alrededor (respetar, saber escuchar, etcétera).

Los buenos modales nos abren las puertas hacia el futuro, un futuro donde se procura el bien de los que nos rodean, no sólo el propio. Habrá que ir a contracorriente, si hace falta, y tomar conciencia de que esto supone una acción colectiva y un compromiso de toda la sociedad. La solución está en todos nosotros.

Todas las palabras que en tiempos designaron la buena educación han caído en desuso. Modales, cortesía, urbanidad, compostura, son conceptos desaparecidos del lenguaje habitual y, me atrevería a decir, desprovistos de significado para las generaciones más jóvenes. Aunque el lenguaje no crea la realidad, sirve para ordenarla y darle sentido. La parafernalia que encumbró a los buenos modales fue parte irrenunciable de la educación de cualquier niño (más aún, de cualquier niña) hasta hace cuarenta años. ¿Por qué ha dejado de serlo? ¿Hay que imputar el cambio a la llegada de la democracia y de las libertades? ¿Es un cambio bueno o malo? Y si es malo, ¿es posible recuperar lo que se perdió?

No cabe duda de que el sentido de la educación ha dado un giro radical, mayormente para bien, pero no faltan las zonas grises. Es bueno que la educación básica alcance hoy a todos los estratos sociales. Que se haya desprendido de castigos y represiones absurdos, que haya suprimido algunas distancias, evitando rigideces disciplinarias y normas que encorsetaban y enturbiaban las relaciones. No lo es tanto, sin embargo, que la igualdad y las libertades, no siempre bien entendidas, y abonadas por reiteradas innovaciones psicopedagógicas, hayan propiciado una confusión de territorios, mezclando las funciones de maestros y alumnos, padres e hijos, en un totum revolutum en el que nadie sabe a qué está jugando.
Una a una han ido cayendo las obligaciones y las reglas más elementales, mientras la espontaneidad infantil cobraba un valor insólito. Era lógico que ocurriera. Era forzoso liberarse de las muchas constricciones ridículas que la educación franquista y nacional–católica había impuesto sin remisión. Pero el paso de una forma de educar a otra fue exagerado y sin concesiones. Se echaron por la borda las convenciones sociales sobre la base implícita de que las buenas maneras eran prejuicios trasnochados e inútiles, que marcaban barreras innecesarias entre el menor y el adulto, que tintaban de hipocresía relaciones que debían ser más naturales. ¿Por qué aprender a contenerse en lugar de permitir que cada cual se comportara a su aire? ¿A quién podían beneficiar las represiones si no a quien tenía poder para imponerlas?

A los buenos modales hoy los llamamos civismo. Un concepto vinculado a la ciudadanía y a la civilidad glosada con entusiasmo por Eugeni D´Ors. El civismo es más democrático, sustituye a la cortesía y a los buenos modales, que eran impuestos por la clase alta -la corte- la que creaba las reglas y las modas, al resto de la sociedad. La voluntad de ser iguales ha forzado el cambio de lenguaje. En las escuelas no hay clases de urbanidad, sino de ciudadanía. Pero si queremos recuperar los buenos modales, el civismo se queda corto. Según el escritor satírico irlandés del siglo XVIII Jonathan Swift, autor de Los viajes de Gulliver,"las buenas maneras son el arte de que los demás se encuentren bien con uno mismo". Un arte que no sólo se cultiva en la ciudad o en el espacio público, sino en la escuela y, sobre todo, en la familia.

Educar o ensenyar?

Fa dies que penso en la recuperació del nom de “Departament d’Ensenyament”. El Sr. Maragall va canviar el nom a les coses però va seguir amb els mateixos problemes que ja teníem.
De totes maneres si jo hagués de decidir escolliria el nom de Departament d’Educació.
Educar, segon definició del Diccionari de l’Institut d’Estudis Catalans, vol dir formar (algú) desenvolupant i dirigint les seves facultats físiques, morals i intel·lectuals per tal d’aconseguir el creixement integral de la seva personalitat.
Ensenyar, segons el mateix diccionari, vol dir comunicar a algú una ciència, un art, coneixences, habilitats, etc.
Tenint les dues definicions clares aleshores ens formulem la pregunta: els mestres eduquem o ensenyem?
La resposta fàcil és dir que nosaltres ensenyem i l’educació és feina de les famílies.
No hi estic d’acord. Si ho mirem d’aquesta manera escola i família van per camins diferents i això mai és bo.
Tot i que soni presumptuós els mestres ens passem el dia, o ens hauríem de passar el dia, educant.
Eduquem quan fem de jutge en una baralla de pati, quan els ensenyem a comportar-se, quan transmetem valors, saber estar, esperar el torn de paraula, respecte entre ells, confiança, autoestima... i mentre que fem tot això expliquem matemàtiques, ortografia, música o medi.
Ens trobem en una societat on els mestres són poc apreciats i és lògic que no vulguin portar a sobre la gran càrrega de l’educació, però així mai anirem bé.
Si només ensenyem ens tornem autòmats que entrem a l’aula per repetir per enèsima vegada la matèria. Ningú escolta ni ens mostra respecte i d’aquesta manera marxem desesperats. Si en canvi estem convençuts que eduquem, primer ensenyarem a fer-nos escoltar, a mantenir un ambient relaxat i respectuós i només així podran aprendre.
Jo he vist nens amb una educació exquisida dins l’escola i amb la pitjor educació fora al carrer.
Just en aquest moment la feina l’han de fer a casa ja que els mestres la fem a l’escola.
Cal que els mestres no tinguem por a la paraula educar.

L’autora
Montserrat Pinyol

I PER ACABAR UNA MICA D'HUMOR

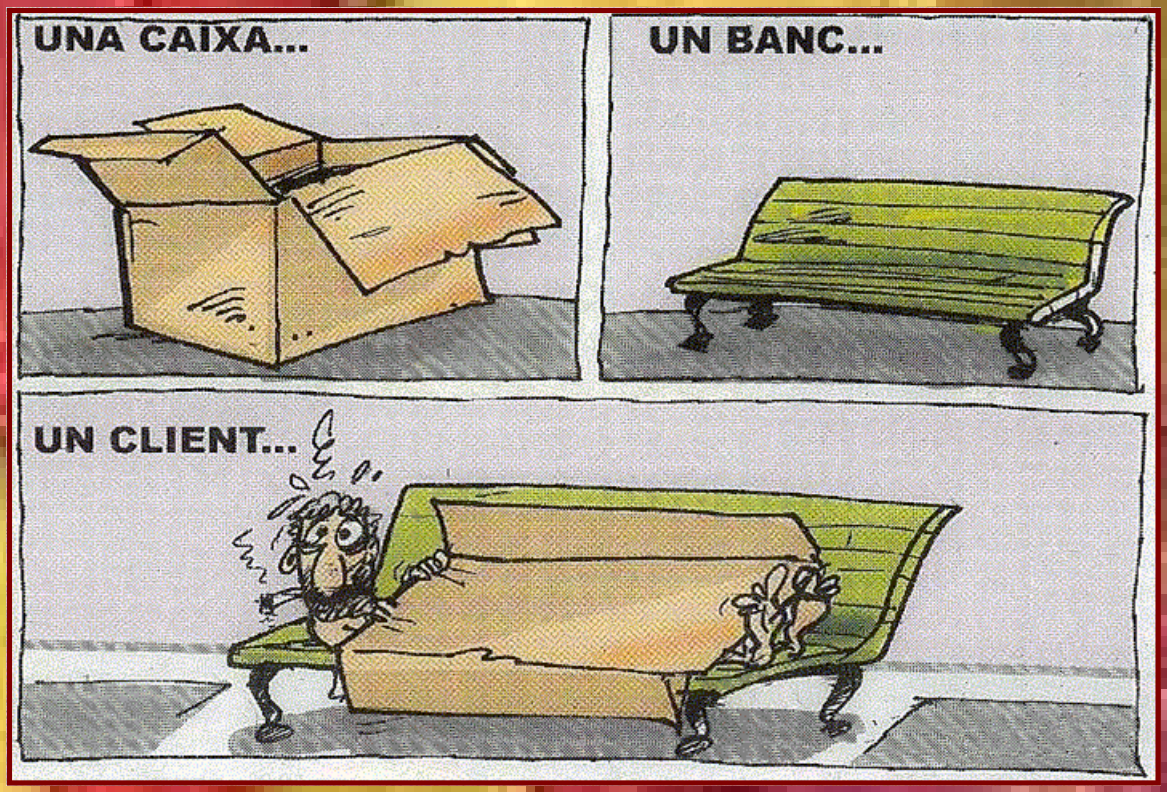

L' AMPA DEL PARC DEL GUINARDÓ US DESITJA

BONES VACANCES DE SETMANA SANTA